

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברנה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.נ.צ.ב.ה.

שנה שישיית | אב תשע"ה, גיליון מס' 69

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

רחמי העמוקים של האבא בשעה שניתח את בנו הסורר

הוא גם "מועד", כיון שבאותו היום ה' מגביר רחמי ואהבתו לעם ישראל, ומבחינה "פנימית" יום זה הוא יום של רחמים. וזו הסיבה גם כן, שבשעת החורבן היו הכרובים פניהם איש כלפי רעהו, כי הקב"ה רצה להודיע לעם ישראל, שלמרות שהם חטאו ופשעו, ולמרות שה' שפך חמתו על עציים ואבנים, והיגלם לבין האומות, עדיין אהבתו של יום זה המרמו לשכינה פניו היו כלפי הכרוב הנקבה המרמו לעם ישראל.

המסר העולה מן הדברים הנ"ל, שגם עתה בהיותנו שרויים בגלות החשוכה, על אף הנהגת הסתר הפנים שה' נוהג עמנו, אשר בגינה אנו סובלים מפיוגעים ורציחות וכו' מידי שונאי ישראל, עם כל זאת, אהבתו אלינו לא פסקה, וכמו שכתוב "ואף כן זאת בארץ אויביהם, לא מאסתים, ולא געלתים וכו'". ואדרבא, אהבתו גדלה יותר אלינו בזמן הגלות, מתוך רחמים על מצבנו האומלל.

ה' יתברך, מצפה בכליון עיניים, שנושב אליו בלב שלם, ונחזור בתשובה שלימה מדרכינו הרעה, כדי שיוכל לשוב ולגאלנו, גאולה שלימה בקרוב, אמן. **נישא תפילה לבורא העולם: "כרחם אב על בנים, רחם עלינו, חמול על עמך ורחם על נחלתך, חוסה נא כרוב רחמיך, חננו מלכנו ועננו". (מתוך סידור התפילה).**

התאונה. והנמשל, ה' יתברך הוא אב רחום לנו, ואנו נחשבים לבניו, וכמו שכתוב "בנים אתם לה' אלוקיכם". ואנו נוקטים להלכה כדעת רבי מאיר בעל הנס, שגם בשעה שעם ישראל חוטאים עדיין נקראים הם בנים, שנאמר "בנים משחיתים", (קידושין לו.א). ולכן בזמן החורבן, כשעם ישראל השחיתו דרכם: מחד גיסא, ה' כעס על עם ישראל, החריב את בית המקדש והגלה את בניו לבין העמים. זוהי הסיבה שימים אלו הם ימי דיין ופורענות, ה' ירחם. מאידך גיסא, אחר שאבינו הרחום - אשר נשאר בגדר אבא גם בשעה שישראל חטאו, וכאמור - הוצרך לעשות את הניתוח לעם ישראל, בהבאת פורעניות קשות עליהם. באותה שעה, בראות אבינו הרחמן את הסבל שבניו אהוביו עוברים, התעוררו רחמי ואהבתו אלינו ביתר שאת וביתר עוז. כי זאת עלינו לדעת, עונשיו של הקב"ה אינם בגדר נקמה, אלא הם באים בכדי לנקות ולטהר את האדם או את העם מטומאת עוונותיהם.

מעתה מובן מדוע יום תשעה באב המסמל את גודל אהבת ה' לעם ישראל? מבאר האדמו"ר רבי שלום נח ברזובסקי זצ"ל, האדמו"ר מסלונים, בספרו נתיבות שלום (במדבר עמ' קצה והלאה, בשינוי מעט ובתוספת נוסף), ביאור מרגש ומעורר ביותר! **משל למה הדבר דומה? לאבא שאהב את בנו אהבת נפש, אך הבן הימרה את פי אביו, נטל את מפתחות המכונית של אביו ללא רשותו, התניע את המכונית שעמדה בחנייה, ונסע עם עוד חברים לבלות ולעשות שטויות, כשחזרו מהבילוי, נהג הבן בשכרות ועשה תאונת דרכים. הרכב הפך לגרוטאה, והוא יצא עם חבלות קשות בראשו ובעוד מקומות בגופו.** כששמע על כך אביו, כעס עליו ביותר. אבל היות שהאבא היה מנתח בכיר, הוא זה אשר ניתח את בנו. ובאותם הרגעים שחתך האב בבשר החי של בנו, הוא הוצף ברגשי רחמים ואהבה כלפי בנו. כל רגשות החיבה והאהבה העמוקים ביותר ששכנו בתוך נימי נפשו, פרצו להם באותה שעה מתוך לבו של האב. כעת, אהב האב ורחם על בנו, אפילו יותר מאשר אהבו לפני

התמיהה הגדולה והפרדוקס המופלא שישנו ביום תשעה באב: מחד, תשעה באב הוא היום העצוב ביותר בשנה, היום הכי שחור בלוח השנה העברי, יום אבל לאומי על חורבן בית המקדש והליכה לגלות. ומאידך, אין אנו אומרים וידוי בתשעה באב, משום שנאמר "קרא עלי מועד". כלומר, תשעה באב נחשב כיום חג, כיום שמחת חתן וכלה, ברית מילה וכדומה, שאין אומרים בו וידוי על העוונות, כיון שזוהי תפילה עצובה המזכירה את העוונות. ויתירה מכך, ישנו מדרש פליאה (הובא בספרים אוהב ישראל ופרשת דרכים) האומר: "לא היה יום מועד לישראל כיום שנחרב בית המקדש". היתכן?

והנה, אמרו חז"ל (יומא נד.ב): "בשעה שנכנסו האויבים להיכל, ראו את הכרובים [-צורת שני תינוקות שהיו מעל ארון הקודש המונח בקודש הקודשים, האחד בצורת זכר והשני בצורת נקיבה] מסתכלים אחד כלפי השני". והדבר תמוה, הרי אמרו חז"ל (ב"ב צט. א.א): "בזמן שישראל עושים רצונו של מקום [ה' יתברך] - הכרובים פניהם איש אל אחיו, ובזמן שאין ישראל עושים רצונו של מקום - פניהם אל הבית". ובזמן החורבן היו עם ישראל לא עשו רצונו של מקום, א"כ כיצד יתכן שהיו הכרובים באותה שעה פניהם איש אל אחיו, מעשה

מי רוצה שטר של מאתיים שקל מלזכרך??

בשאלה: "האם גם עכשיו אתם מעוניינים בשטר הזה?". "בוודאי", "בטח", "כן כן", ענו התלמידים כולם. הרים המורה את קולו, והעביר את המסר לתלמידיו: "אתם רואים! שטר כסף נשאר יקר גם כשהוא מקומט, וגם כשהוא מטונף ומלוכלך. מרימים אותו מהרצפה, מניקים אותו ומפשטים את קמטיו, וחוזר הוא לערכו הקודם. כך היא נשמת היהודי!! יקרה היא כמו מרגלית יקרה!! וגם אם אדם נפל לתהומות, ולכלך את נשמתו בטומאת העוונות, עדיין ערכה רם ונישא, ואין כאן אלא טומאה חיצונית... לא נותר לנו אלא לחזור בתשובה, לשוטפה במי הדמעות, ולנקות את הטומאה החיצונית של הנשמה...".

תאיר כאור הספירים, ותזהיר כזוהר המאורות. **אין יאוש בעולם כלל!!!** מורה אחד נפנף בשטר אדום של מאתיים שקל מול תלמידיו, ושאל אותם: "מי רוצה את השטר הזה?". כל האצבעות הורמו מעלה, וכולם צעקו: "אני" "אני". מי לא אוהב כסף?? לאחר מכן, קימט המורה את השטר באצבעותיו, נראה היה השטר כמו סמרטוט מרוט. ושוב שאל את תלמידיו: "מי רוצה את השטר המקומט הזה?". שוב הורמו כל אצבעות הכיתה גבוה גבוה, וכולם צעקו: "אני" "אני"... לקח המורה את השטר, זרק אותו ברצפה, דרך עליו, לכלך אותו בעפר, וטינף אותו מאד. כעת פנה שוב המורה לתלמידיו

ואיבד הוא כבר את מעלת היהודי. אלו שחושבים ומרגישים כך, עלולים הם לבא לכלל ייאוש, ולידי מחשבה שאין להם תקנה יותר, ועל ידי כך הם עלולים להגיע לפריקת כל עול, בבחינת "כאשר אבדתי אבדתי". אך עלינו לדעת כי זו טעות חמורה ביותר, מאחר ואהבת ה' ליהודי אינה על תנאי. ה' אוהב גם את היהודי הרחוק ביותר. ואדרבא, מרחם הוא עליו, כרחם אב על בנים, ומצפה לשובו אליו יתברך. כמו כן, הנשמה היהודית קדושה היא ביותר, ואין שייך כלל שתיטא **בפנימיותה**, רק טומאה ואבק חיצוני בלבד יכולים להידבק בנשמה, ותו לא מידי. ולכן, בכל מצב יכול היהודי לנקות את האבק מנשמתו, ונשמתו

במאמר הראשי ביארנו בהרחבה, שאהבת ה' יתברך לעמו ישראל נמשכת גם בזמן הגלות. וגם בשעה שאין ישראל עושים רצונו של מקום עדיין נקראים הם "בנים למקום". **ומהרעיון הלאומי נקיש גם כן לעניין האישי של כל אחד ואחד מאיתנו:** קורה שהאדם מועד ונופל ברוחניות. כמו שכתוב "כי שבע יפול צדיק וקם". ולעיתים, נופל האדם לשאול תחתית, למקום נמוך ואפל ביותר. יכול האדם להרגיש בלבד, כי אהבת ה' פסקה ממנו. ואולי, במצבו השפל - ה' אף שונא ומתעב אותו. יכול גם האדם לחשוב לעצמו, שאחרי מעשים מתועבים כאלו, נשמת היהודי שבקרבו - נטמאה והזדהמה,

שאל את הרב

מאת העורך הרב מנשה בן פורת שליט"א,
מרצה בכיר בארגון הידברות ומוסמך להוראה

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב"
באתר "יהדות נט" ובאתר "הידברות"
שאלות בהלכה ובאקטואליה, ייעוץ אישי וכדומה,

ניתן לשאול באתרים הנ"ל, או במייל
mhbps2@etrog.net.il, או בטלפון 054-8486661.

שאלה שמטרידה אותי תקופה ארוכה. אני ילידת ברית המועצות. עלינו ארצה בעזרת ה' בשנת 1974. אני מודה לה' שהביא אותנו לארץ ישראל. אין לדעת מה היה עולה בגורלי וגורל משפחתי אם היינו עוברים לארה"ב או אירופה. לאחרונה, לאחר 10 שנות נישואין ללא ילדים, נסענו בעלי ואני לטיול באירופה. והוקסמתי כל כך מהאנשים והמדינה, הנופים, שפע הצמחייה, ושפע של מים ומים בלי סוף ובכל מקום, המון מים טהורים. אני מבלבלת ומרגישה שאני מתגעגעת למדינה הזו. לא רוצה להיות בישראל.. מדבר של חול ואדם לאדם זאב. איך יתכן? תעזרו לי. מה קורה איתי בכלל? באותו טיול במדינה המדהימה, בזמן שקראתי ברכות השחר, פתאום התחלתי לבכות ולבכות בלי שליטה... הציפה אותי תחושה של געגועים לכותל. לא להאמין... ביום שבת, כאשר שמרנו כל הקבוצה את השבת שם בטיול, התגעגעת פתאום לכותל. אין לי הסבר. לא יודעת למה דווקא לכותל?

הם לא יהודים שמה באירופה, אבל התרבות שלהם אחרת מאשר כאן. אף אחד לא צועק שמה, לא מדבר בקול רם כמו פה, תרבות אירופה. מדברים בשקט, לא משתוללים עם הרכבים בכביש, ברחובות. קבוצות שלימות של נערים הולכים יחד ואף אחד לא צווח וצועק. אף אחד לא צופר כמו בארץ. ניקיון מופתי ברחובות. איך להסביר? מה קורה איתי? אני יהודייה בעלת תשובה יותר מ- 13 שנים. משתדלת לקיים מצוות, צניעות והכל. מרגישה שלא זכיתי להגשים כאן

רבות. הלוואי שהישראלים היו גם מבחוץ נעימים, אין ספק שזה משרה אווירה נאמדה. אבל עדיף פנימיות מתוקה על פני חיצונית מתוקה ומוזיפות.

כך זה גם ביחס לשאלות המציקות כאן בישראל. נכון, באירופה לא מקובל לשאול שאלות אישיות, אבל זה נובע גם משום שלא מעניין אותם אחד מהשני, בבחינת "אדם לאדם - אוויר". אבל היהודים כאן בארץ מתעניינים בך, כי הם דואגים לשלומך, ואולי אף רוצים לעזור לך, רק שאינם יודעים לעשות זאת בצורה נכונה. (כשיולד לך ילד בעזרת השם, את תראי כמה שהשכנות האלו יעזרו לך, ובפרט השכנות הדתיות והחרדיות). אמנם, כל המציקים צריכים לדעת שהדבר חמור ביותר. בתנ"ך מסופר על חנה העקרה, אשר פנינה הייתה מצערת אותה בשאלות: "מה קנית לבנך?" וכדומה. ולבסוף, זכתה חנה לשבעה ילדים, אך פנינה מתה כל בניה, בגלל שציערה את חנה, על אף שכוונתה הייתה לשם שמיים, כמו שהעידו חז"ל.

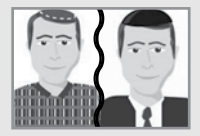
לשאלתך, אני מנחה את זה כך: בטיול באירופה ראית מקום נהדר ואנשים מנומסים, וזה בעצם גם מקום הולדתך, לכן נמשכת למקום הזה ולאנשים הללו. אלו רגשות טבעיים בלב כל אדם, ואין לך להרגיש רגשי אשמה ביחס לזה. אך שימי לב! בדיוק באותה שעה התעוררו בקרבך רגשות רוחניים, מדוע? כיון שאת נמצאת במעמד רוחני גבוה, ורגשותייך הרוחניים עמוקים המה יותר בקרבך. לכן קלטת מיד, שהיפוי הזה הינו גשמי וחיצוני בלבד, וזה לא מדבר לתוכן הפנימי שלך, ואז הרגשת געגועים לדברים רוחניים עם משמעות פנימית: נשמות ישראל הקדושות, ארץ הקודש... הכותל המערבי, שהוא בעצם ההיפך הגמור ממרחבי אירופה. מה יש בכותל? אבנים ישנות ועתיקות, ללא יופי וברק חיצוני, אך נושאות הן משמעות עמוקה ביותר. כמו שאומרים "יש אנשים עם לב אבן, ויש אבנים עם לב אדם".

ולגבי הנימוס של האירופאים הגויים: על פי רוב זה רק מן השפה ולחוץ, אבל ברגע האמת, כמו בזמן התפרצות זעם למשל, מתגלה כל הרוע שבתוכם, והם עלולים להתנהג כחיות טרף. כך בדיוק התנהגו הנאצים הגרמנים ימ"ש: הם רצחו באכזריות נוראה 6 מיליון יהודים, וכל זה התנהל בקור רוח, בסדר מופתי, עם דיבור שקט, "בקשה" ו"תודה", וטורים מסודרים של חיילי אס.א. לעומת זאת, הישראלים נקראים "צברים", כי הם כמו עץ צבר - עוקצני מבחוץ אבל מתוק מבפנים. נכון, ישראלים צועקים וחוכמים בכביש, אבל ברגע שמישהו במצוקה, כל העם נרתמים לעזרה, דבר שאין לו אח ורע באומות העולם. והדוגמאות לכך הן

תגובת השואלות: תשובה מדהימה נתת לי כאן. נכון, מי שאין לו ילדים נאלץ להתמודד בכל רגע בניסיון עם החברה בארץ. שאלות וכו'. עניתי ממש תגובה לאישה דתייה שהיא סבתא לילדים "שעקצה" אותי בטיול בנושא ילדים. נפגעת ממה מאוד, ועניתי לה ממש כך: "אל תשמחי אויבתי לי כי נפלת קמתי, לי אשכ בחושך ה' אור לי". לקח זה זמן לעכל את זה... רב תודות לך הרב על העידו. [אנו מביאים את הדברים בעלון, כדי שנדע כמה צער נגרם לאנשים סובלים ורגישים בשאלות כאלו ודומיהן. המערכת].

קרוצים בין העולמות

דרכי חינוך לאור המציאות בזמננו, למניעת נשירת הילדים מהיהדות. דרכי התמודדות עם נערים הנקרעים בין העולם הדתי והחילוני. מיועד להורים ולנערים המתמודדים עצמם. מאת הרב יחיאל פליסקין, יועץ חינוכי, מומחה לנוער מתמודד, מחבר ספר 'שתולים בבית השם' העוסק בנושאים אלו. טל: 052-7614899 דוא"ל: ymp803@gmail.com

מה מתרחש בלבו של בחור מתמודד?

אלא גם במחשבות. בכל פעם שההורה מרגיש כלפי הילד רגשות זעם, כדאי שיתיישב בדעתו ויחליף אותן ברגשות חמלה ורחמים.

זוהי איפוא השפה הנכונה ביחס לבחורים אלו. וככל שנאמץ לנו יותר שפה זו, ויותר מכך, גישה פנימית של חמלה, ריפוי, וקיום מצוות השבת אבידה ברוחניות, כך יתגברו סיכויינו להחזירם הביתה. סח לי בחור, שעברו עליו הרבה קשיים, ומכל מקום הוא משתדל להתחזק כפי כוחו: "לפני מספר ימים הייתה לי שיחה עם אבא שלי, והוא אמר לי 'אתה יכולת להיות בחור מצוין כמו אחים שלך, ומשום מה החלטת להביא את היצר הרע עליך מרצונך... הכל באשמתך!'. השיחה הזו שברה אותי לגמרי, שהרי אני יודע כמה אני מתאמץ בחירוק שיניים להתגבר על היצר הרע, לא לעבור עבירות, וגם לקיים מצוות כמה שאני יכול, ועכשיו הוא אומר לי שהחלטתי לבחור ביצר הרע? לא נשאר לי עוד כח להמשיך...". השבתי לו: "בדרך כלל אני לא מביע בפני בחורים את דעתי על הוריהם, אבל במקרה הזה אני חייב להגיד לך את האמת, שאבא שלך טועה. שנינו והקב"ה יודעים את האמת, שהמסלול שאתה עובר נכפה עליך ולא אתה בחרת בו. אבל - בבקשה תדון אותו לכף זכות, אל תכעס עליו. יש לו תכונות אופיי שונות ממך, ויתכן שאין לו כלים להבין את מה שעובר עליך". רק אז נחה דעתו של אותו בחור...

בדיקות דם וצילומי רנטגן לא יספרו לנו זאת, אבל כל הווייתו זועקת חולי. ולא ראוי הוא לרחמים?... כמו כן חשוב לזכור: כמעט אף אחד מהנערים האלו לא בחר מרצונו בדרך הייסורים שהוא עובר. שהרי עוד לא ראינו בחור שיבה מן המניין, שקם בבוקר בהיר אחד והחליט לעזוב את הלימוד ואת היראת שמיים. מדובר בתהליך ארוך וכואב, שמתחיל בדרך כלל מקושי למצוא טעם בלימוד, או מקושי לעמוד בכללי המסגרת, כתוצאה מכך נוצרים חיכוכים עם צוות הישיבה, וכתוצאה מכך הבחור מקבל דימוי עצמי שלילי, ופונה לחפש סיפוק מהיר בדרכים שליליות, וכו' וכו'.

לאור זאת, הגיע הזמן לאמץ שפה אחרת לגמרי ביחס לבחורים מתמודדים. במקום 'שפה משפטית' - 'שפה רפואית'! בכל פעם שהורה מתחיל לדבר 'משפטית' ולפרט את האשמותיו וטענותיו כלפי הילד, אפילו שלא בנוכחותו: 'איך הוא מעז להסב לנו כזה צער? איך הוא לא מתבייש לפרוק עול? הוא לא חושב שיתן דין וחשבון על עברותיו? לאן נעלמו כל המידות הטובות שלו', וכדומה. רצוי שיחליף את דיבורו לשפה 'רפואית', כך שהשאלות שישאלו יהיו כאלו: 'מה עובר כעת על נפשו המסכנה? איך אפשר לרפא אותו ממחלתו הרוחנית? הוא אבוד, כיצד אפשר לעזור לו למצוא את דרכו חזרה? וכדומה. ולא רק בדיבורים,

הורים רבים אינם מבינים מספיק, מה קורה בתוך לבו של נער שעובר תהליך של התמודדות, כישלונות ורוחניים, או היפלטות מן המסגרת. הם עלולים להתייחס אליו כמרדן, עצלן, שקרן, מושחת, וכדומה. אכן, יש צדק בתחושתם, כי בדרך כלל תהליך היפלטות והתמודדות אכן גורם להתפרצות של כוחות לא טובים. אולם האמת היא, שהתחושה המרכזית המניעה נער כזה היא: מצוקה. מצוקה חריפה וכואבת. כתוצאה ממצוקות אלו, נובעות ויוצאות ממנו התנהגויות שליליות ביותר.

למסקנה זו הגעתי, לא ביושבי ליד שולחן הכתיבה, אלא מתוך היכרות קרובה עם המון נערים כאלו, ואינספור שעות שיחה עמם. כשהם שופכים את דם לבם, פעמים רבות בדמעות ממש, ומתארים מסכת של קשיים וצרות. מלאים הם על גדוניהם בתחושות של אכזבה, תסכול, השפלה, כשלון, דימוי עצמי נמוך, חוסר אמון, ועוד. וכפי שאמר לי פעם - אחד הבחורים הללו, שהיה לבוש בהידור רב: "אני נראה מליון דולר, אבל שווה שקל"...

לאור זאת, הרגש המרכזי שעלינו להרגיש כלפיהם, הוא: רחמים. הרי אילו היה הנער חולה ומאושפז בבית חולים לא עלינו, בוודאי הייתם מלאים רחמים עליו. גם עכשיו, הוא חולה אנוש, אך לא בגופו אלא בנפשו.

הרב דוד כדורי זצ"ל חושף סיפורים אישיים מבית אביו

לפני שבועיים נפטר לבית עולמו, הרב הצדיק דוד כדורי זצ"ל, בנו וממשיך דרכו של זקן המקובלים, הרב יצחק כדורי זצ"ל. כידוע, רב הנסתר על הנגלה בסיפור חייו של הרב יצחק כדורי זצ"ל, ואפילו מספר שנותיו לוט בערפל. והנה, הזדמן לידינו מסמך מרתק, שנכתב על ידי הרב דוד כדורי זצ"ל, הכולל סיפורים אישיים על מור אביו זצ"ל, המסיר את הערפל והמסתורין שבחיי אביו. במסמך זה הוא גם חושף טפח מחייו שלו, בצילו של האילן הגדול - מור אביו זצ"ל. ת.נ.צ.ב.ה.

החיים, וסיפרה לו בבכי מר את צרתה. לעת ערב, פנה הרב אלבו למעונו של מור אביו, ושח לו בצער אודות הבחורה הזאת. מור אביו הרגיעו, ופנה לחדרו לכתוב קמע לאותה בחורה. בסיום כתיבתו, הגיש את הקמע לרב אלבו, וביקשו להעבירו לאם המיוסרת, ולהודיעה, שעליה להניח את הקמע באחד מתאי הארנק של בתה. והנה, מאותו היום שהאם הניחה את הקמע בארנק בתה, באופן פתאומי אותה בחורה מאסה באותו ערבי, ועזבה אותו לאנחות, ללא כל סיבה הנראית לעין.

יהודי אחד, אחיו היה חולה מאוד עד כדי כך שהיה מקיא דם, ואף מפי הטבעת היה יוצא לו דם ללא הפוגה. בבית החולים הדסה בירושלים אמרו לו הרופאים, שהם ניסו את כל הדרכים לרפאות אותו אך לשווא, ולא נותרו לו רק יום או יומיים לחיות. בראותו את צרת אחיו, הוא פנה למור אביו בבקשת עזרה. מור אביו בדק את שם אחיו, בא אליו לבית החולים, כתב לו איזה קמע, ושם לו מתחת הכרית. לפליאת כולם, דמו של החולה פסק מלצאת החוצה, נחזק גופו, וחי עוד כחמש עשרה שנים נוספות!!!

פעם אחת הייתי מהלך בשוק הבוכרים, וכשהגעתי למאפייה של האופה אליהו, שח לי הלה, שאשתו בהריון, ומאחר שלא הרגישה את העובר שבמעיה פנתה לבית החולים משגב לרך, ושם אמרו לה הרופאים שהעובר מת, וכי עליה לבצע הפלה. לקחתי אותו מיד אל מור אביו, וטרם פצינו פה, תיכף צוה רבינו על אליהו: "לך מהר לבית החולים, והצל את בנך מידי הרופאים הזוממים לרוצחו עוד בטרם יצא לאוויר העולם. והדבר אשר דיברו באוזניכם שהעובר מת, שקר הוא! סעו לבית החולים הדסה ותעשו שוב בדיקות". שמע אליהו בקול רבנו, ובבדיקות המקיפות שערכו לאשת האופה בבית החולים הדסה התברר כי הילד הינו בחיים, ופעמימות לבו נשמעות היטב במוניטור. בשמחה רבה סיפרו ההורים למור אביו את כל העניין, והוא אמר להם: "דעו, שהילד חלש מאוד, ועל כן בכל בוקר תאכל האישה כפית שקדים טחונים עם סוכר, כדי שיתחזק הילד". ויהי כי מלאו ימיה ללדת, ילדה בן זכר בנקל, ויקראו שמו בישראל 'ניסים', על שם הנס שקרה לו. ובביתו של אליהו האופה קוראים לילד עם עצם היום הזה: "הבן של הרב כדורי", שאילולי הוא וברכתו היו מאבדים את הבן הזה בדיהים.

פה אחד, שאף הם שבעו מרורים בעת שהילד הזה היה לומד בכיתתם. לא התייאשתי, והחלטתי לשים סוף וקץ לכל מעללי של היתום. הבנתי, שהילד משתובב בגלל שאינו מקבל תשומת לב מאביו, ובגלל שהכל גוערים בו ובמעשיו הרעים. מה עשיתי? בשעת ההפסקה הנחתי ידי על כתפי הילד, תוך כדי שאני טופח על שכמו מתוך חיבה, והתחלתי לדבר עמו על ענייני משחקי הילדים ותשוקתם, וכאב את בן ירצהו, תוך כדי שאני משלשל לידי העדינות כמה סוכריות טעימות ויקרות ערך. כשראה הילד שהמורה מתעניין בו, ומפנק אותו ודואג לו ולצרכיו, ואף שואל לשלומו דבר יום ביומו, חדל מהתנהגותו הרעה, הרגיש אי נעימות להשיב רעה תחת טובה, והיה יושב בכיתה בצמא את תמים, ושותה בצמא את דבריו, ועלה ונתעלה בלימודי השתוממות מלמדי התלמוד תורה

הרב יצחק כדורי מבין את בנו הרב דוד

אימו ויתר וההנהלה.

הניסים והנפלאות שחולל הרב יצחק כדורי

מור אביו הרגיש כי נועד הוא לעזור לכלל ישראל ככל יכולתו, ועל כך לא ויתר מעולם. פעם, כשראה כמה מכתבים שכתבו לו אנשים, בהם הם מבקשים ברכה וישועה, מושלכים באשפת הבית, התאונן על כך בצער, וביקש להוציא מן האשפה את גזירי הניירות ולהדביקם זה עם זה ולהביאם אצלו. כמו כן, עטים מיוחדים היו מונחים על שולחנו של מור אביו, מוכנים בכדי שיכתוב בהם את הקמעות שהיה מומחה בכתיבתם. סיפורים על פעולותיו ונפלאותיו יכולים למלא ספרים רבים, אולם במאמר זה אביא מעט מזעיר מתוך אלפי סיפורים ועובדות.

דפנה, בחורה נאה מדרום הארץ, הייתה קופאית במרכול בבאר שבע. לימים, מצאה חן בעיני אחד הפועלים הערבים. והלה, במחמאותיו הרבות משך את תשומת לבה. דפנה שהיה חסר לה מאד תשומת לב מהבית, נמשכה אחריו כאחוזת קסם, עד שהלה הציע לה שתבוא עמו בבית הנישואין. הסכימה הבחורה לעצתו המרושעת, וסיפרה על כך לאימה. האם הבוכייה לא ידעה את נפשה מרוב צער, ובצר לה פנתה לרב ראובן אלבו שליט"א, ראש ישיבת אור

נקרא שמה בישראל 'רחל'. ולאחר ארבע שנים נוספות - בשנת התרצ"ג, נולדתי אני. בשנת תרצ"ו, כשהייתי בגיל שלוש, קיבלנו משיבת פורת יוסף דירה מרווחת, שהייתה מתחת לבניין הישיבה בעי העתיקה. בשנת תש"ו, עת הגעתי לגיל המצוות, ערך לי מור אביו סעודת בר מצווה צנועה, בחדר האוכל של הישיבה, עם כל חכמי ורביי הישיבה. זאת הייתה ההזדמנות הראשונה של רבני 'פורת יוסף' להביע את הערכתם לאברך הצעיר חכם יצחק. עד היום נמצאת באמתחתי ההזמנה לבר מצווה, שאותה כתב חכם יהודה צדקה זצ"ל בכתב ידו, ותלה אותה בפרוודור הישיבה...

במלחמת השחרור, בשנת תש"ח, כבשו היירדנים את העיר העתיקה, וכנופיות ערבים העלו באש את ישיבת 'פורת יוסף' ואת בתי הסמוכים. חזרנו לשכונת בית ישראל, ושם ברחוב 'בצלאל אשכנזי' 22 גרנו בדירת חדר בשכירות, עד שלימים קנינו דירה מרווחת יותר, בת 2 חדרים, עם מטבח ושירותים מחוץ לבית, ברחוב פישל שבשכונת הבוכרים.

הרב דוד כדורי מלמד תינוקות של בית רבן

בכל תקופת נדודיו ותלאותיו של מור אביו ומשפחתו, לא עצם עין מלהשיג על חינוכי וחינוך אחותי. כשהייתי הולך לתלמוד תורה ללמוד, אבי היה עוקב אחריי מקרוב אם אני לומד או לא, ובכל שבת היה שואל אותי מה למדתי במהלך השבוע. כשהתחלתי ללמוד גמרא, אבא היה לומד עמי. היה לנו בכיתה מבחן בכל יום ראשון, והיה לומד איתי לקראתו. לימים, יעץ לי שאלמד תינוקות של בית רבן, מקצועות קודש, בתלמוד תורה 'בני ציון' בשכונת הבוכרים. עשיתי כמצוותו, ואכן עשיתי חייל במלאכת קודש זו. חלק מתלמידיי נעשו לימים מורי הוראות בישראל, ומרביצי תורה ברבים. אחד והמיוחד שבהם היה הרה"ג יעקב יוסף זצ"ל, בנו של מרן חכם 'עובדיה יוסף' זצ"ל.

אחד התלמידים שהיה יתום מאב, מאחר שלא קיבל חמימות ותשומת לב ממשפחתו, היה מפריע בכיתה, ומשבש את מהלך השיעור ללא הפוגה. כשהתייעצתי עם המורים הנוספים שהיו בתלמוד תורה, אמרו לי כולם

מור אביו נולד ביום שני, י"ז תשרי שנת תרנ"ט (1898). [הרב נפטר בכ"ט טבת תשס"ו, בגיל 108]. שמו נקרא בישראל "יצחק", היות ונולד ביום השני של חג הסוכות, יומו של האושפיזין יצחק אבינו. כבר משחר ילדותו נמשך הוא לתורה, למד בשקידה בבית המדרש, ונהג להסתיר את גדלותו. בילדותו זכה להסתופף בצלו של מרן ה"בן איש חי". לעת זקנותו, כאשר נסעתי עמו ל"מרכז מורשת יהדות בבל" שבעיר אור יהודה, שם ישנה דוגמה של בית הכנסת "צלאח אל כבי" שבבגדד, בו מור אביו בקטנות היה שומע את דרשותיו של רבנו יוסף חיים. הוא נכנס לתוך דגם בית הכנסת בשמחה והתרגשות, ושמח מאד להיזכר בעבר, ואמר לי: "דגם בית הכנסת מדויק בתכלית הדיוק בדמיונו לבית הכנסת המקורי, אולם חסר בו ספסל אחד". כשראה את התפעלותי מזיכרונו המדויק, אמר לי: "הספסל החסר היה הספסל שאני ישבתי בו". כששאלתי את האחראים לסיבת חיסרון הספסל, אמרו לי שאף בבית הכנסת המקורי הוציאו את הספסל בשביל המעבר...

מסכת נדודיו של הרב יצחק כדורי

בגיל ארבע עשרה, מאחר שבני משפחתו לחצו עליו ללמוד מקצוע, ומחמת החשש שמא תנועת ההשכלה של האליאנס תפגע בו, אזור מור אביו עזב בנפשו, עזב את אביו ואת אמו ומשפחתו, ועלה לארץ ישראל, כדי להשתקע בתורה הקדושה, וללמוד תורה מפי חכמי ישראל. לאחר שלוש שנים, קיבל מכתב מאימו, בו היא מבקשת שיחזור לבגדד עיר מולדתו. עם הגעת המכתב, ארז את מטלטליו, ושב לבגדד.

בשנת תרפ"ו, החליט מור אביו לבוא ולהשתקע בארץ ישראל. ב"ב טבת שנת התרפ"ז, בהיותו בגיל עשרים ושמונה, נשא לאישה את מרת אמי, הרבנית 'שרה' עליה השלום. סידור החופה והקידושין נערכו על ידי הרב יעקב עובדיה זכרוננו לברכה, שסייע לו רבות בצעדי הראשונים בירושלים. ואף העניק לזוג הצעיר דירה בת חדר קטן בשכונת בית ישראל, שבה התגוררו במשך שישה חודשים שלאחר נישואיהם. כשבמקום דמי השכירות לימד רבנו משנה וגמרא את בנו של חכם יעקב - הלא הוא הגאון הראשון לציון חכם 'עובדיה יוסף' זצ"ל, שהיה צעיר מרבנו בעשרים שנה. ועל זאת העיד חכם עובדיה וכה אמר: "חייב אני הרבה לרבי יצחק כדורי, שהיה הוא מורי ורבי בקטנותי, והנחיל לי את הדרך בלימוד הגמרא..." בשנת תרפ"ח - שנה לאחר נישואיהם, נולדה להם בשעה טובה אחותי אשר

לעילוי נשמת שמעון בן רחל ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת עמיחי משה בן דינה ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת פליקס סעדני בן רחל שמחה אלן סימה בת אסתר ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת אברהם מימון ז"ל בן ר' יצחק ורומיה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

הקמע שסילק את השכנה הרעה מהבניין

פתוחה, וכי הבית ריק מאדם ומחפצים. "ניקוי יבש", התברר, כי לאחר חצות לילה, הביאה השכנה משאית עם סבלים, וברחה מן הבית כגנבים בלילה.

לאחר מכן, היו באים פעם אחר פעם שוטרים לבניין, בחיפוש אחר עקבותיה של השכנה הזו, כי חובות רבים היא השאירה לכמה וכמה נושים. כמובן, שאף אחד לא ידע להשיב להם

להיכן נעלמה השכנה הזו?? כאילו בלעה אותה האדמה... **הסיפור הזה שמור היטב בזיכרוני, ונדמה לי כאילו התרחש הוא אך אתמול!!**

הרב מנשה בן פורת שליט"א בניחום אבלים בבית משפחת כדורי, עם רבה של עכו, הרב ישר

קמעותיו של הרב כדורי עוזרים מאד גם לאחר פטירתו של הרב: מעשה ב-2 בחורים שנכנסו לדיכאון, חרדות ועוד בעיות נפשיות כאלו ואחרות. ראש הישיבה ביקש עבורם את הקמע המיוחד של הרב כדורי, לבריאות הגוף והנפש. וזה מעשה הקמע: יש לשרות את הקמע במים במשך 5 דקות, להוציא את הקמע לייבוש, ולשתות את המים. כך יש לעשות שבעה ימים, כל יום בקמע אחר. לאחר מכן, יש לשים את כל שבעת הקמעות בתוך ניילון ולעוטפו ב בד, ולהניחו כנגד הלב. ואכן, אותם בחורים קיבלו את שבעת הקמעות, פעלו על פי ההוראות, והיום הם בריאים בנפשם. ולגבי אחד הבחורים, כבר ביום השני השתנה הוא מקצה לקצה, ויהי לפלא!

קמעותיו של הרב כדורי זצ"ל פעלו ופועלים גדולות ונצורות. אספר על כך כמה מעשים, מתוך ים של סיפורים: על נפלאות הקמעים: כשהייתי ילד, גרה בבניין שלנו איזו שכנה רעה, שהייתה מצערת את כל השכנים, הן בגשמיות (לכלוך ורעש על ידי ידידה והכלבה שלה) והן ברוחניות. בשבת קודש הייתה היא מחללת את השבת בפרהסיא, ולאחר שהשכנים החרדים העירו לה, ולצערו, לא העירו לה בדרכי נועם, החריפה השכנה את מעשי חילול השבת, בכוונה תחילה כדי להפריע לשכנים: הדליקה את הרדיו בשבת

בקהל רם שישמע למרחקים, עישנה סיגריות וזרקה את בדלי הסיגריות לחצר. כל תחנוניה של אמי ז"ל בפניה שתחדל ממעשיה לא הועילו. בצר לה, פנתה אמי ז"ל לרב יצחק כדורי זצ"ל, בבקשה ובתחנונים שיפעל לסילוק השכנה מהבניין. מיד נטל הרב את קולמוסו, כתב קמע עם שמות הקודש הידועים רק לו, אשר בכוחם להרחיק שכן רע, וביקש לזרוק את הקמע בביתו של השכנה.

באישון לילה זרק השכן - שהייתה מרפסת ביתו ממול למרפסת אותה שכנה - את הקמע לתוך מרפסת ביתה. והנה... לא יאומן כי יסופר! לאחר לילה אחד בלבד, כאשר קמנו בבוקר גילינו לתדהמתנו, כי דלת ביתה של השכנה

זקן המקובלים הרב יצחק כדורי זצ"ל, כתב קמעות לכל דבר ועניין, עם הוראות מפורטות כיצד להשתמש בכל קמע וקמע. לדוגמא: קמע לרפואת הנפש, קמע לרפואת הגוף, קמע למחלה הארורה (סרטן), קמע לבחורה למציאת הזיווג, קמע לזרע של קיימא, קמע לשלום בית, קמע לשמירה מעין הרע וכישוף, קמע לעסק ולחנות, קמע לברכה והצלחה כללי, קמע מגן דוד, קמע האילן הקדוש וכו' וכו'.

הזדמנות נדירה ביותר, לאחר שנים רבות של ציפייה!!! בלעדי ל"אור עליון"!!!

כל התורם לעמותת "אור עליון", לקירוב רחוקים ולהפצת היהדות, מקבל במתנה קמע בכתב יד קודשו של זקן המקובלים הרב יצחק כדורי זצ"ל.

צלצלו: 054-8486661

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

לרפואה, לפרנסה, להצלחה, למציאת הזיווג, לזרע של קיימא, לשלום בית, וכו'.

כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486661

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום": "מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן".

אנו זקוקים לתרומות רבות!

ניתן להפקיד בבנק הדואר, מס' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

מאישה לרעותה

איריס חוזרת לעולם התורני, ומשתפת את קוראי "אור עליון" ברגשותיה ובתובנות חייה

אהבת חנים

אומרת הגמרא (יומא טו,ב): "מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני שלושה דברים: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. אבל מקדש שני, שהיו עוסקים בתורה ובמצוות ובגמילות חסדים, מפני מה חרב? מפני שהייתה בו שנאת חנים. **ללמדך, ששקולה שנאת חנים כנגד שלושת העבירות: עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים.** [העומדות על פי ההלכה מעל פיקוח נפש, שעליהן מצווה היהודי ליהרג ולא לעבור את העבירה]". כמה חמורה היא שנאת חנים!! ועל אותה מטבע, כמה צריכה להיות מושרשת בנו מידת האהבה, אהבת חנים, לכל ברייה, מאחר ששלם אלוקים מצוי בכל אדם באשר הוא אדם, כמו שכתוב "כי בצלם אלוקים עשה את האדם".

אמר רבי יהונתן אייבשיץ: "כל ישראל, מטוב ועד רע - כולם נפש אחת הם". גדולי ישראל מלמדים אותנו, כי כל נשמות ישראל שורשן בנשמה אחת, נשמה אחת שהתפצלה, אם כך כולנו קשורים זה בזה, כולנו כגוף אחד ונשמה אחת. אנו דואגים לקטלג כל אדם תחת חוג או פלג מסוים: מזרחי, אשכנזי, חרדי/חילוני/חרד"לניק/דוסי/שומר מסורת. זה חובש כיפה סרוגה וזה כיפה שחורה, זה שמאלני וזה ימני, ועוד ועוד הבחנות והגדרות שונות ומשונות, וייחוס סטיגמות כאלו ואחרות לכל אחד מהזרמים, כאשר חלקם יהודים יותר וחלקם פחות. אך אם נחשוב נמצא, שכל אדם ואדם מישראל הוא אחינו ממש, הוא חלק מנשמה אחת, כמוני ממש! גם אם חיצונית הוא נראה שונה ממני בתכלית חינוני.

אשתף אתכם על קצה המזלג באווירה בה גדלתי. זכיתי להיוולד ולגדול בשכונה חרדית מאד, אלא שאני הייתי נראית בשכונה זו כאילו נפלתי מכוכב אחר. בקיצור - נטע זה... שכניי שידעו כי חובה עליהם להוכיח בת ישראל, עשו זאת מתוך דאגה גדולה, אך באופן שהרחיק אותי במקום לקרב. שהרתיע אותי מאד, וגרם לי חוסר רצון מובהק להקשיב לתוכחותיהם. מאחר שכל ישראל ערבים זה לזה, כשאדם מישראל חוטא כל ישראל ניזוקים מחטאיו. זו הסיבה שאדם הרואה את חברו שאינו נוהג בדרך הישר - עליו להוכיחו. אלא שעליו להוכיחו בנעים, כדי שהשני ישמע ויקבל את התוכחה, ולא חלילה להיפך!

אשתף אתכם על קצה המזלג באווירה בה גדלתי. זכיתי להיוולד ולגדול בשכונה חרדית מאד, אלא שאני הייתי נראית בשכונה זו כאילו נפלתי מכוכב אחר. בקיצור - נטע זה... שכניי שידעו כי חובה עליהם להוכיח בת ישראל, עשו זאת מתוך דאגה גדולה, אך באופן שהרחיק אותי במקום לקרב. שהרתיע אותי מאד, וגרם לי חוסר רצון מובהק להקשיב לתוכחותיהם. מאחר שכל ישראל ערבים זה לזה, כשאדם מישראל חוטא כל ישראל ניזוקים מחטאיו. זו הסיבה שאדם הרואה את חברו שאינו נוהג בדרך הישר - עליו להוכיחו. אלא שעליו להוכיחו בנעים, כדי שהשני ישמע ויקבל את התוכחה, ולא חלילה להיפך!

חודש טוב ומבורך איריס

הקב"ה אינו רוצה קטרוג על עם ישראל, כמו שאב אינו רוצה לשמוע

פסיכולוגיה יהודית - פסיכודרמה

נואבת? כועסת? מסתגרת במחשבות על מה שהיה או על מה שלא יהיה?

טיפול מלווה התחדשות לנשים, זוגות וילדים. הפרעות אכילה, התמכרויות, פחדים, טראומה ואובדן.

מטפלת מוסמכת בעלת המלצות רבות **צלצלו: 053-3354470 (תמרה)**

